

Posudek vedoucí práce

Fejtová Klára: *Fenomén au-pair zkoumaný na příkladu španělské rodiny vyšší třídy*

Vypracovala T. Hyánková

Bakalářská práce Kláry Fejtové se věnuje tématu au pair působících ve španělských rodinách vyšší třídy, konkrétně tomu, jak au pair vnímaly výchovné přístupy rodičů a zda, případně jak tato zkušenost ovlivnila jejich pohled na uspořádání vlastní budoucí rodiny. Práce je založená na vlastním terénním výzkumu v Madridu a pokládá si následující výzkumné otázky: 1. Jak se žije dívkám pracujícím jako au-pair? 2. Jaký je jejich názor na fungování hostující rodiny, existovaly zde rozdíly v pojmání výchovy dětí ve srovnání s jejich domovskou kulturou? 3. Ovlivňuje tato zkušenost s prací se zahraničními dětmi jejich pohled na uspořádání vlastní budoucí rodiny?

Výzkumný problém považuji za zajímavý a dobře postavený a výzkumné otázky za vhodné. Samotný výzkum je však již o mnoho problematičtější. To je dáno výběrem metodologie, nevalným designem výzkumu, špatným časovým rozvržením a v důsledku toho i malým množstvím navíc spíše povrchních dat. Studentka si vybrala formát strukturovaného interview s otevřenými otázkami – ty pak rozesílala po mailu až v době, kdy se ze Španělska vrátila. Vhodnější by jistě byly nestrukturované a polo-strukturované face-to-face rozhovory během jejího pobytu ve Španělsku. Jde tak o promarnění šance uskutečnit skutečně smysluplný a zajímavý výzkum. Je to o to větší škoda, že studentka sama jako au pair v Madridu působila. Jednou z metod je proto i zúčastněné pozorování, jehož útržky lze nalézt v „teoretické části“ práce, kde studentka projednávané koncepty aplikuje na španělské prostředí. Vzhledem k tomu, jak dlouho studentka ve Španělsku pobývala, se však bohužel jedná o postřehy velmi povrchní. Vedení deníku při výzkumu by jistě studentce pomohlo zaznamenat více zajímavých situací. Další slabinou je to, že je z textu evidentní, jak těžké bylo pro studentku při psaní práce odpoutat se od vlastních hodnotících stanovisek týkajících se výchovy dětí ve španělských rodinách. Nelze popřít, že se studentka o odstup a nehodnocení snaží, někdy se jí to však nevede. Je to dáno také do jisté míry nedostatkem analytického a kontext poskytujícího přístupu.

Práce je rozdělená na „teoretickou“ a „praktickou“ část. V části nazvané „teoretická“ studentka pojednává o fenoménu rodiny z antropologické perspektivy, do jisté míry se zabývá

také ekonomickým statusem, exkluzí, výchovou a vzděláním. V této části je pojednáno o zmíněných fenoménech příliš obecně – to je dáno i zdroji, jimiž jsou často učebnice, slovníky a texty, které mají sloužit jako úvody do studia, nikoliv jako vysoce specializované vědecké texty.

V závěru se studentka snaží poctivě zodpovědět výzkumné otázky. Vzhledem ke zmíněným problémům obestírajícím celý terénní výzkum se jí to mohlo zdařit jen částečně. Nutno přiznat, že vzhledem k nedostatku a povrchnosti dat se jí však z terénních dat v závěru podařilo dostat maximum možného.

Vzhledem k výše zmíněnému doporučuji bakalářskou práci Kláry Fejtové k obhajobě a navrhuji hodnotit stupněm dobře.

V Praze 8. 8. 2012

Tereza Hyánková.